

продолжавало много време; най сѣтне гордата Византия ся принудила да ся покори на силата, и да остави на Българетѣ долната Мизія. А оня Българе, които бѣхѣ ся поселили до Пелопонесъ (Морея) зачтото нещели да си оставатъ жилищата, които обрѣтохѣ, останахѣ тамъ и станахѣ поддани на Имперіата; това ся соглашаваше и съ политическитѣ намѣренія на Българскитѣ царове, които ся надѣяхѣ, чи така ще иматъ отъ своитѣ отечественници потребната помощъ, когато ся откриатъ непрителски дѣйствія. Тая политика дрѣжахѣ ти и послѣ, та извоздахѣ покореннитѣ Грецы отъ землята имъ, и ги поселявахѣ вѣтре въ Българія та, а опустѣлитѣ жилища населявахѣ съ Български поселянцы. — Потія двѣ причини, които предписваше здравата политика и до днесъ Румелия, Македонія, Тессалія, Албанія, и самата рекома собствена Греція, сѣ поселени съ чисты Българе, които, освенъ двѣтѣ послѣдны области, составляютъ въ сичкитѣ прочія вышереченны най значителната часть на народонаселеніето. И така, споредъ Римскіатъ обычай, сичкитѣ жители, отъ какъвто да были народы, наричахѣ ся Римляне (*Рωμαῖοι*), кога домувахѣ въ оныя